

være med til denne Sag, skulde jeg tænke mig Muligheden af, at kunne være med til at stemme for Oprettelsen af et Kvindefeminarium, skulde det absolut være paa den Betingelse, at der i Stedet for blev nedlagt et af de nuværende Seminarier for Mænd.

Th. Nielsen: Den sidste ærede Taler omtalte Sagens historiske Gang, og jeg skal i den Henseende kun gøre en supplerende Bemærkning, nemlig den, at der i Udvalget i 1884—85 var 2 Medlemmer, der ikke hørte til den Side, hvortil jeg hører, som modsatte sig Forslaget, nemlig Søren Pedersen, der ikke mere er Landstingsmand, og det ærede 1ste Medlem for 7de Kredts (Steel). De vare begge mod det, og skøndt den Side, hvortil jeg hører, vistnok holdt sig uden for Forhandlingen, blev Forslaget kun vedtaget med 33 Stemmer — altsaa Halvdelen af Tingets Medlemmer — mod 10, medens en stor Del afholdt sig fra at stemme. Det blev altsaa vedtaget i 1884—85, men i en forandret Form fra den her foreliggende. Jeg skal først sige, at deri er jeg enig med den ærede sidste Taler, at det er en forbedret Form, Forslaget har faaet. Forslaget er blevet forbedret i Sammenligning med tidligere, endog i Sammenligning med det for 1884—85. Heller ikke den Skæbne, Forslaget fik her i Fjor, viste nogen ubetinget Varme for Sagen fra dette Rings Side. Det vil erindres, at man i det andet Ting forandrede Forslaget derhen, at man fik en Statskole for Uddannelse af Lærerinder til Forskolen, at man paa en Maade satte dette i Stedet for det Forslag, som her foreligger eller i hvert Fald for noget lignende. Det forekommer mig ogsaa, at den højtærede Minister har en noget for stor Tro til Statsdrift paa det Omraade. Han er, om jeg maa udtrykke mig saa, noget for socialistisk, og jeg har hast Lejlighed til at erfare det. (Afbrudelse af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet). Jeg sagde udtrykkelig socialistisk, og ikke socialdemokratisk. Jeg har hast Lejlighed til at erfare paa et andet Omraade, som ligger under ham, at han i det hele taget har en meget stærk Tro til Statsdrift og deraf følger, at han ikke i samme Grad har Øje for det individuelle og den fri Udvikling, om jeg saa maa sige. Det forekommer mig, at den højtærede Minister kunde have undt os lidt Pusterum i denne Sag. Vi fik nemlig i Fjor vedtaget et Forslag om en Uddannelsesanstalt af Lærerinder for Forskolen. Og en af de Grunde, som man særlig har anført for et Forslag som det foreliggende — det blev baade an-

ført i 1884—85 og i Fjor — var, at man trængte navnlig til en saadan Uddannelsesanstalt af Hensyn til Lærerinder ved Forskolerne; men nu have vi jo faaet en saadan Anstalt; altsaa af den Grund kunne vi ikke trænge til den her foreslaede Statskole. Det kan heller ikke være af den Grund, som den ærede Landstingsmand fra Aalborg (Bjerre) fremførte forleden Dag angaaende Lærerne, nemlig at en Forandring er nødvendig af Hensyn til den daarlige Uddannelse. Jeg er for øvrigt ikke helt uenig med det ærede Medlem i — det udtalte jeg allerede under Behandlingen forgangen Dag — at der for Lærernes Vedkommende er nogen Grund til at foretage Forandring; men den Grund passer ikke her. Thi Resultatet har jo her, som den ærede Taler fremhævede i de 20 Aar været overordentlig gunstigt; med Tal kan dette jo konstateres, idet der for Aarene 1870—87 har indstillet sig 1082; af disse bestod 985, og det er jo et meget godt Resultat. Vil man mene, at det har været dårligere i de sidste Aar ulykkelige Aar — jeg mener „ulykkelige Aar“ med Hensyn til Eksamen — er det ikke Tilfældet; ogaa i disse har Udfaldet været særdeles godt. I det særlig ulykkelige Aar 1890 indstillede sig i alt 125; og af disse 125 tog 5 Eksamen med Udmærkelse, 67 fik „Meget duelig“, 23 „Duelig“ og kun 3 „Ej uduelig“; der bestod altsaa i alt 98, og det var jo et meget anerkendelsesværdigt Resultat. Af disse vare naturligtvis de fleste Privatister; de derimod, som vare udgaaede fra Frieministerne, bestode særdeles godt. 1891 fremviste for saa vidt et lignende Udfald: af 118, der indstillede sig, tog 1 Eksamen med Udmærkelse, 61 fik „Meget duelig“, 25 „Duelig“ og 6 „Ej uduelig“, der har altsaa i alt bestaaet 93; heller ikke det kan siges at være saa forfærdeligt, at kun henved $\frac{1}{6}$ ikke bestod. Altsaa hverken Hensynet til Resultatene, for saa vidt man lægger Eksamen til Grund, eller det Vidnesbyrd, man faar ude fra Livet om Lærerindernes Dydighed eller Hensynet til Smaaskolerne kan man påberaabe sig som Grund til Forandring. Naar vi nu oven i Købet, som jeg haaber, skulde saa Uddannelsen noget forbedret ved en noget forandret Eksamensordning, vil det ogsaa komme Lærerindeskolerne til Gode, saa at de ogsaa ad den Vej ville kunne blive sikrede. Nu ved jeg, at den højtærede Minister vil sige, at Hovedsagen i hans Forslag ikke er Eksamen, det har jeg nemlig hørt den højtærede Minister sige; men jeg vil dog dertil bemærke, at jeg kan ikke se den store Forskel mellem de Forslag, som